

Batalion d'Amour, Niewiara

Znów widzę jak bardzo się boisz
Przykro mi - dziś nie mogę Ci pomóc
Szkłany mur otacza cię, słońce pali
Nie możesz otworzyć oczu

Modląc się do wszystkich znanych bogów
Przebaczenia szukasz w bezlitosnych oczach
Ostatni Sąd odbiera resztę złudzeń
Twoja spowiedź i tak zbyt długo trwa...
Zamglone ulice toną w bladym świetle
Ostatnie głosy, miasto kładzie się do snu
W szalonym tańcu aniołów i cieni
Czuję znajomy oddech, znowu jesteś tu...

Wyblakłe słowa modlitw
I pieśni zabarwione krwią
Nie pozwolą odkryć prawdy
A księgi już straciły sens

Świątynie strachu
Wciąż od nowa wznoszą się
Odkupieniem Twoich win
Ich złote mury...

To, w co od dawna wierzyłeś
Powoli zabija Cię
Grzechem każda myśl, każde słowo
Każdy oddech
W świątyniach strachu
Złudzeniami karmią cię (x4)